

Arrest

nr. 109 823 van 16 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend als wettelijk vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 maart 2013 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken .

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. M. V. S. T. kwam op 24 augustus 2010 het Rijk binnen.

1.2. Op 9 december 2010 werd aan M. V. S. T., van wie was vastgesteld dat zij een niet-begeleide minderjarige was, een voogd toegewezen.

1.3. De dienst voogdij van de federale overheidsdienst Justitie wees op 12 juni 2012 een nieuwe voogd aan voor M. V. S. T.

1.4. Op 21 februari 2013 werd verzoeker als voogd van M. V. S. T. aangeduid.

1.4. Verzoeker diende op 7 maart 2013, in toepassing van artikel 61/15 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvraag in om M. V. S. T. tot een verblijf in het Rijk te machtigen.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam 28 maart 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Deze beslissing, die verzoeker op 4 april 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan De heer [S.], van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij,
bevel gegeven de genaamde S. T. M. V. , geboren te Barro do Garças op 30.03.1995, van nationaliteit Brazilië (te zijn),
[...]*

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij (zij) gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. In bezit van een geldig nationaal paspoort, maar laatste binnenkomst dateert van 28/08/2012.

Betrokkene is op 24/08/2010 in België aangekomen. Ze reisde met het vliegtuig vanuit Brazilië tot België. Ze reisde met een paspoort zonder visum. Betrokkene werd door de Stad Antwerpen aangemeld aan de Dienst Voogdij, die haar ten laste nam en een voogd aanduidde. De voogd wenst nu voor betrokkene beroep te doen op de specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 decies van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De voogd diende zijn aanvraag in op 01/03/2013. Gelet op artikel 61/15 van de wet van 15 december 1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981, werd betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een gehoor op 22/03/2013. Tijdens dit gehoor verklaart betrokkene naar België te zijn gekomen in eerste instantie om hier te studeren. Haar biologische ouders in Brazilië hebben nooit de zorg voor haar opgenomen. Ze werd opgevoed door haar grootouders langs vaderszijde, die op een boerderij woonden zeer afgelegen van de bewoonde wereld. Als betrokkene wilde studeren moest ze hiervoor erg ver reizen en beroep doen op kennissen van haar grootouders om daar te mogen verblijven. Ze verklaart de afgelopen jaren naar verschillende scholen te zijn gegaan. Ze zou dan afwisselend verbleven hebben bij verschillende mensen. Het laatste schooljaar voor haar vertrek naar België verbleef ze bij haar vader in Tocantins, maar omdat hij een nieuwe vriendin had en daarom verhuisde, zou betrokkene haar studies daar niet hebben kunnen afmaken. Tijdens haar gehoor legt ze volgende documenten voor : haar geldig paspoort, een kopie van haar identiteitskaart, haar geboorteakte, de schoolhistoriek van 2002 tot 2009, de schoolresultaten van het 8ste jaar aan de Escola Educandário Meninópolis en een inschrijvingsbewijs in het persoonlijk kadaster.

De voogd beschrijft in zijn aanvraag de familiale situatie van betrokkene alsook de problemen die ze had met betrekking tot haar studies en het zoeken naar stabiliteit. Hij legt de nadruk op haar huidige situatie hier in België en haar moeilijke relatie met haar tante. Hij voegt bij zijn aanvraag de volgende documenten toe : kopie van het PP en een schoolgetuigenschrift van het Provinciaal Instituut voor Technische Onderwijs te Vilvoorde.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat betrokkene expliciet vermeld[t] naar België te zijn gekomen om hier te studeren. De redenen voor haar komst en verder verblijf in België, zo blijkt op basis van de analyse van alle elementen in het dossier, is dus van economische aard (betere scholing) en dit met het

oog op betere toekomstperspectieven. Dit motief is vreemd aan de toepassing van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 en laat derhalve niet toe een tijdelijk verblijf aan betrokkene toe te kennen. Hiervoor dienen immers de geijkte procedures gevolgd te worden zoals daartoe voorzien in de Vreemdelingenwet van 15/12/1980.

Er wordt verder op geen enkele manier bewezen dat de duurzame oplossing zich noodzakelijk op het Belgisch grondgebied dient te situeren. De Vreemdelingenwet dient in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst. Laat het duidelijk zijn dat er nog steeds opvang en verzorging aanwezig is in het land van herkomst. De grootouders van betrokkene wonen en leven er nog steeds, ze zijn gelokaliseerd en betrokkene heeft telefonisch contact met hen. Bovendien keerde ze sinds haar aankomst in België in 2010 nog tweemaal terug naar Brazilië, namelijk in augustus van 2011 en van 2012 ging ze op vakantie bij haar grootouders (die deze reizen financierden). Tijdens die eerste vakantie maakte ze van de gelegenheid gebruik om haar paspoort te vernieuwen.

Conform het artikel 22 van bovenvernoemd Verdrag dienen de lidstaten te helpen, hun medewerking te verlenen en alle passende maatregelen te nemen teneinde het kind te herenigen met zijn familie. Het is bovendien aan de verzoekende partij om alle passende maatregelen te nemen om de familieleden van de minderjarige op te sporen (cfr. Artikel 479 van de Programmawet van 24 december 2002). Er wordt niet bewezen dat deze opsporingen aantonen dat de grootouders van betrokkene niet in staat zouden zijn om betrokkene op te vangen en naar hun bescheiden vermogen in een aangepaste opvang te voorzien, zoals zij dit in het verleden steeds gedaan hebben.

De voogd merkt tijdens het interview op dat hij pas zeer laat werd aangesteld als (derde) voogd en dat de vorige twee voogden, ondanks het feit dat betrokkene al van 09/11/2010 ten laste werd genomen door de dienst voogdij, nooit iets hebben ondernomen om betrokkene's verblijf hier in België te legaliseren. Dit gegeven verandert echter niets aan het oorspronkelijke motief van betrokkene's komst naar België, namelijk om hier haar studies verder te zetten, waarvoor zoals hierboven reeds vermeld, de geijkte procedure van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 dient te worden gevolgd.

De documenten die betrokkene voorlegt zijn niet van die aard dat ze een duurzame oplossing in België rechtvaardigen. Haar paspoort, de kopie van haar identiteitskaart, het inschrijvingsbewijs in het persoonlijk kadaster en haar geboorteakte zijn bewijzen van haar identiteit, hetgeen door onze dienst nooit in twijfel werd getrokken. De schoolhistoriek van 2002 tot 2009 en de schoolresultaten van het 8ste jaar aan de Escola Educandário Meninópolis bewijzen dat betrokkene in Brazilië naar verschillende scholen is gegaan en dat zij in 2008 goede resultaten behaalde. Onze dienst neemt aan dat betrokkene geen gemakkelijk schooltraject heeft afgelegd, maar merkt op dat zij desalniettemin erin geslaagd is haar studies succesvol verder te zetten. Dat dit niet meer mogelijk zou geweest zijn nadat zij de laatste keer moest verhuizen uit Tocantins, zijn feiten tot op heden niet bewezen.

Dat betrokkene hier naar school gaat, haar studieresultaten en gedrag prima zijn en ze zekere kansen heeft op een goede integratie in België, geven haar niet automatisch recht op verblijf.

Er worden verder geen andere elementen aangebracht dewelke gefundeerde argumenten zijn om betrokkene in het bezit te stellen van verblijfsdocumenten op basis van de vreemdelingenwet van 15/12/1980 voor minderjarigen.

Rekening houdend met hetgeen hieraan voorafgaat en conform artikel 61/18 van de wet van 15 december 1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met haar grootouders.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat verzoeker het beroep tot nietigverklaring tegen het hem ter kennis gebrachte bevel tot terugbrenging niet in eigen naam indiende doch enkel *“handelend in de hoedanigheid van wettige voogd van S. T. M. V.”*

Artikel 24, § 1, 2° van Titel XIII - Hoofdstuk VI : Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen zoals opgenomen in artikel 479 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 luidt als volgt:

§ 1. De voogdij wordt van rechtswege beëindigd:

[...]

2° wanneer de minderjarige achttien jaar wordt;”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat M. V. S. T., de persoon op wie de bestreden beslissing betrekking heeft, op 30 maart 2013 achttien jaar oud werd.

Het ingestelde beroep is dan ook onontvankelijk aangezien verzoeker op het ogenblik van het indienen ervan – op 6 mei 2013 – niet langer de hoedanigheid had van wettelijk vertegenwoordiger van M. V. S. T.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK